

«ԻՆՏԵՐԱԿՏԻՎ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ
ԶԱՐԳԱՑՈՒՄ»
ՀԻՄՆԱԴՐԱՄ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍՏԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ
ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ
ԴԱՍԸՆԹԱՑ 2023

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ԹԵՄԱ

Աշակերտի ինքնուրույն

գործունեության կազմակերպման ձևերը

ԱՌԱՐԿԱ

Դասվար

ՀԵՂԻՆԱԿ

Բաղիրյան Լիլիթ

ՄԱՐԶ

Երևան

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹՅՈՒՆ Հ.174 հիմնական դպրոց

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ..... 3

ԳԼՈՒԽ I

ԱՇԱԿԵՐՏԻ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆԸ

1.1 Աշակերտի ինքնուրույն գործունեության խնդիրները.....

1. 2 Երեխայի ինքնուրույն գործունեության խնդրի լուծումները

ԳԼՈՒԽ II

2.1 Աշակերտի ինքնուրույն գործունեության կազմակերպման ձևերը

2.2 Սեփական փորձառության ներկայացում

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Ինչպես ասել է Մ.Կալինին՝ ուսուցիչը աշխատում է ամենապատասխանատու խնդրի վրա՝ նա ձևավորում է մարդուն: Սակայն մարդուն ձևավորելու և կյանքին պատրաստելու համար միայն գիտելիքներ տալը քիչ է: Առաջին և կարևոր գործոնը երեխայի մեջ ինքնուրույնություն սերմանելն է: Եվ միայն հանճարեղ ուսուցիչը կարող է աշակերտին մղել ինքնուրույն գործունեության:

Հետազոտական աշխատանքում ներկայացված են հետազոտական աշխատանքի նպատակները, խնդիրները, աշխատանքի նշանակությունը և արդիականությունը:

<<Աշակերտի ինքնուրույն գործունեության կազմակերպման ձևերը>>

Հետազոտության նպատակն է ուսումնասիրել սովորողների ինքնուրույն գործունեությունը, սեփական անձի նկատմամբ վստահությունը, ճիշտ դրսևորումն ու կազմակերպվածությունը աշխատանքում:

Հետազոտության խնդիրները:

Հետազոտության նպատակով պայմանավորված՝ առաջ են գալիս հետևյալ խնդիրները.

1. Ուսումնասիրել աշակերտի ինքնուրույն գործունեությունը :
2. Վեր հանել այն յուրահատկությունները, որոնք բնորոշ են աշակերտի ինքնուրույն գործունեության կազմակերպման ձևերին:
3. Գտնել միջոցներ, մեթոդներ, որոնք ավելի կնպաստեն աշակերտի ինքնուրույնության բարձրացմանը:

Հետազոտության նշանակությունը: Աշակերտի ինքնուրույն գործունեության կազմակերպման ձևերի համակողմանի վերլուծությունը հնարավորություն է տալիս գնահատել ներկա վիճակը, բացահայտել առավելությունները և թերությունները այդ ուղղությամբ:

Հետազոտության արդիականությունը: Աշակերտների Ինքնուրույն գործունեության զարգացման խնդիրը այժմ դարձել է մեր աշակերտների ամենանուրբ և կարևորագույն խնդիրներից մեկը: Թեման արդիական է այնքանով, որ դպրոցը սովորողին պետք է սովորեցնի լուծելու զանազան պրպտողական, ճանաչողական և գործնական խնդիրներ:

Դպրոցում պետք է սովորեցնել խնդրի լուծման բազմազան մեթոդներ և հնարներ, որոնք այսօր համագործակցային ուսուցման բովանդակությունն են կազմում, որպեսզի հետագա անցնելիք դժվարությունների հանդիպելիս սովորողը պատրաստ լինի խնդիրները լուծել սեփական տեսակետով:

ԳԼՈՒԽ I

ԱՇԱԿԵՐՏԻ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅՈՒՆԸ

1.1 Աշակերտի ինքնություն գործունեության խնդիրները

Ինքնությունությունը յուրաքանչյուր անձի ներհատուկ և բնագոյային հատկություն է: Մարդն իր ծնված օրվանից ի վեր ձգտում է ինքնությունության: Օրինակ՝ տարբեր տարիքային փուլերում երեխան փորձում է իրեն հասանելի թվացող գործողությունները կատարել ինքնություն: Ինքնությունությունը բնագոյային մի հատկություն է, որ երեխան ունի, և եթե մենք չենք խանգարում այս հատկության զարգացմանը, ապա այն ինքնաբուխ զարգանում է և արդյունքում ունենում ենք կայացած անձ և անհատ, ով հստակ գիտակցում է, թե ինչ է ցանկանում: Երեխայի ինքնությունության ձևավորմանը մեծ դեր է կատարում նաև նրան սխալվելու վախից ազատելը:

Մեր դպրոցների առաջնահերթ և կարևորագույն խնդիրներից է սովորողի ինքնությունության և ստեղծագործական մտածողության զարգացման ձևավորումը: Այս խնդիրները հնարավորինս շտկելու համար պետք է առանձնահատուկ ուշադրություն դարձնել դրանց շուրջ:

Երեխային դպրոցին նախապատրաստելիս շատ ծնողներ մտածում են , որ երեխան պետք է ունենա շատ գիտելիքներ (գրել, կարդալ, կատարել թվաբանական գործողություններ) : Սակայն առաջին հերթին երեխան պետք է կարողանա ինքնություն հաղթահարել իր առջև դրված խնդիրները:

Գիտելիքը դեռ զարգացում չէ: Գիտելիքով հարուստ երեխաները հաճախ դժվար են սոցիալիզացվում, ունեն հուզականություն և չունեն ինքնուրույնություն: Դա տեղի է ունենում այն պատճառով, որ երեխան մի բանի հաշվին մեկ այլ բան է ձեռք բերում: Այսինքն, երբ երեխային զրկելով խաղից և ինքնաբուխ լինելու հնարավորությունից, պարտադրում ենք գիտելիք սերտել և տեղեկություններ կուտակել, կորցնում ենք անձնական զարգացման և ինքնուրույնության ձևավորման հնարավորությունները:

Այս ամենի հետ մեկտեղ՝ աշակերտների մեջ չենք կարող ստեղծագործական միտք զարգացնել, եթե սովորելու ընթացքում նրանք սահմանափակվել են գլխավորապես վերարտադրողական գործունեությամբ, և բոլոր գիտելիքները մատուցվել են պատրաստի վիճակում:

Մտածողությունը, պատմականորեն առաջ է եկել մարդու գործունեության պրոցեսում, կյանքի կողմից առաջադրված տարբեր խնդիրներ լուծելու անհրաժեշտությունից: Նպատակին հասնելու ճանապարհին հանդես եկած դժվարությունները առաջացնում են մտքի ակտիվ աշխատանք: Մարդը ըմբռնում է խնդիրը և ապա՝ փնտրում լուծման ուղիներ, դժվարությունները հաղթահարելու միջոցներ:

Հաճախ, այն սովորողները ովքեր տարրական դպրոցը ավարտում են բարձր առաջադիմությամբ, հաջորդ դասարաններում հանդիպում են դժվարությունների՝ դժվարանում են յուրացնել մեծ ծավալ ունեցող նյութերը: Նրանք ֆիզիկապես չեն կարողակնում անգիր սովորել և այս փաստը դառնում է ետ մնալու պատճառ: Այսպիսով՝ ուսուցչի գերխնդիրն է դառնում, որ սովորողները նյութը ոչ թե մեխանիկորեն անգիր սովորեն և մտապահեն, այլ այնպես անել, որ գիտակցաբար յուրացնեն մատուցվելիք նյութը:

Այս ամենը ուսումնասիրելիս կարելի է եզրակացնել, որ գիտելիքների գիտակցական յուրացումը պահանջում է սովորողների ակտիվություն, ինքնուրույնություն և պետք է բացառվի ֆորմալիզմը՝ ձևամոլությունը, որը չարիք է ցանկացած բնագավառում: Ձևամոլությունը առանց բովանդակությունը հասկանալու նյութն անգիր անելու գործընթացն է, իսկ դրա առկայության պայմաններում սովորողը նյութը լրիվ չի ընկալում, հիշում է այն, սակայն չի կարողանում կիրառել: Այս գործողությունները խոչընդոտ են հանդիսանում սովորողների զարգացմանը և ավելի

բարձր դասարաններում սովորողները հայտնվում են անօգնական վիճակում՝ գրքի շուրջ իրականացվող ինքնուրույն աշխատանքի, առաջադրանքի, ինքնուրույն լուծման, ստեղծագործական բնույթի աշխատանքների կատարման ընթացքում: Առաջադրանքի ծավալը նրանց ուժերից վեր է դառնում, աշխատանքի տեմպը՝ դանդաղ:

Երեխայի ինքնուրույնության ձևավորման գործում շատ մեծ և ծանրակշիռ դեր ունեն երեխաների ծնողները:

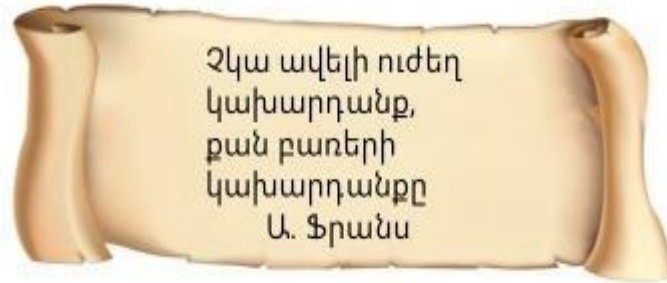

Երեխան դպրոց հաճախելուց առաջ պետք է լիարժեք տիրապետի ինքնուրույն ուտելու, իր պայուսակը դասավորելու, սանհանգույցից կոկիկ օգտվելու, իրեն հուզող հարցերը տալու, խնդրանքն արտահայտելու և այլ նմանատիպ տարրական հմտությունների: Բայց, հաճախ, այն ընտանիքներում, որտեղ երեխային ամեն քայլափոխին կամ ծառայում են կամ թելադրում, կամ առավել ևս կատարում երեխայի փոխարեն, այս հմտություններին շատ ուշադրություն չեն դարձնում: ԵՎ ինքնուրույնության պակասը ամենաշատն է խանգարում դպրոցում: Երեխայի մոտ ձևավորել պատասխանատվության զգացում, հասկացնելով, որ սովորելն իր պատասխանատվությունն է, ոչ թե ծնողի:

1. 2 Երեխայի ինքնուրույն գործունեության խնդրի լուծումները

Երեխային երևակայական խաղի մեջ ներգրավելով՝ կարելի է նրան վստահեցնել, որ դպրոցում սովորելն էլ իր աշխատանքն է, որ պետք է կատարի պատասխանատվությամբ, ինչպես դա անում են հայրը և մայրը իրենց աշխատանքում: Կարևոր է երեխային թույլ տալ ինքնուրույն կատարել տնային առաջադրանքները, առանց միջամտելու նրա մտածողության գործընթացին, նույնիսկ եթե երեխան այն կկատարի

որոշակի թերացումներով: Յուրաքանչյուր կատարած աշխատանքի համար երեխան պետք է լսի գովեստի խոսքեր, խրախուսվի իր կատարած ինքնուրույն աշխատանքի համար, չէ՞ որ նա օգտագործել է իր սեփական միտքն ու ջանքերը:

ԵՎ պետք է հիշել, որ խրախուսանքը ավելի մեծ եռանդ է տալիս սովորելու համար, քան պատիժը: Երեխային պետք է տալ ավելի շատ ինքնուրույնություն, սխալվելու, իրենց սխալը վերլուծելու, հասկանալու և դրա հիման վրա գիտելիքներ ձեռք բերելու հնարավորություն: Եվ վերջապես մարդը, թե երեխան, բոլորը սովորում են սեփական սխալների վրա շտկումներ կատարելով: Եկեք ընդունենք բոլոր երեխաներին այնպիսին, ինչպիսին ծնվել են և փորձենք զարգացնել նրանց մեջ կյանքի համար կարևոր որակներ և հիշենք՝

Եթե երեխան անընդհատ քննադատվում է, Նա սովորում է մեղադրել: Եթե երեխան ծաղրանքի է ենթարկվում, Նա դառնում է ամաչկոտ:

Եթե շրջապատող աշխարհը թշնամանքով է վերաբերվում, Երեխան պատրաստվում է պայքարի: Եթե երեխան ապրում է ամոթանքի ենթարկվելով, ապա նրան չի լքում մեղքի զգացումը: Եթե երեխան ապրում է համաձայնությամբ, Ապա նա համբերատար է լինում:

Եթե երեխան խրախուսվում է քնքշորեն, նա վստահում է մարդկանց:

Եթե երեխային արժանապատվորեն են վերաբերվում, նա սովորում է գնահատել:

Եթե երեխան ապրում է ազնվությամբ, արդարամիտ է դառնում:

Եթե երեխան ապրում է անվտանգության մեջ, սովորում է հավատալ:

Եթե երեխան խրախուսվում է, սովորում է գնահատել իրեն:

Եթե երեխան ընդունված է և բարեկամությամբ է շրջապատված, սեր կգտնի այս աշխարհում:

ԳԼՈՒԽ II

2.1 ԱՇԱԿԵՐՏԻ ԻՆՔՆՈՒՐՈՒՅՆ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՄԱՆ ՁԵՎԵՐԸ

Պատմիր ինձ և ես այն կմոռանամ,
ցույց տուր և ես կհիշեմ ,
ինձ հետ կատարիր և ես կսովորեմ...

Ն. Ա. Կոռայա

Որպեսզի բարելավվենք մեզ շրջապատող աշխարհը հարկավոր է շարժվել դեպի դրական կրթական մեթոդները: Այն ժամանակ, երբ բացահայտվեն ավելի արդյունավետ մեթոդներ, կրթությունը կդառնա գրեթե միակ համապատասխան բնագավառը, որը կարող է բարելավել կյանքը:

Կրթական դրական մեթոդների միջոցով կարելի է սովորողների մոտ գործունեության նկատմամբ ստեղծագործական մոտեցում ձևավորել և զարգացնել միայն աշակերտներին սիստեմաբար մասնակից դարձնելով պրպտողական բնույթի աշխատանքներին, կանգնեցնելով նրանց հետզհետե բարդացող ճանաչողական խնդիրների լուծման անհրաժեշտության առջև:

Սովորողի ինքնուրույնությունը զարգացող կառուցվածք է, և որպես անձի կարևոր որակ դրսևորվում է նախադպրոցական տարիքում և զարգանալով դառնում է անձի կայուն հատկություն: Սովորողների հոգևոր կյանքի, մտավոր զարգացման մեջ մեծ դեր է խաղում մանկավարժական կուլտուրան՝ ինչպես երեխային սովորեցնել մտածել, ինչպիսի միջոցներով զարգացնել մտավոր ընդունակությունները և նպաստել ինքնուրույնության զարգացմանը:

Ինքնուրույնության զարգացման նպատակով ուսուցիչները հաճախ կազմակերպում են ինքնուրույն աշխատանքներ: Եթե ինքնուրույնությունը անհատի անձնային որակ է, ապա ինքնուրույն աշխատանքը ուսումնական կազմակերպման ձև է: Ինքնուրույն աշխատանքի և ինքնուրույնության միջև գոյություն ունի սերտ կապ: Ինքնուրույն աշխատանքը՝ մի կողմից արդեն ձեռք բերված ինքնուրույնության արտահայտումն է, մյուս կողմից՝ ինքնուրույնության զարգացմանը նպաստող միջոց: Այսինքն՝ ինքնուրույն աշխատանքը նպաստում է ինքնուրույնության ձևավորմանը՝

որպես անհատի որակ, իսկ ինքնությունն աշխատանքները զարգացնում են սովորողների տրամաբանությունը, ճանաչողությունն ու ակտիվությունը: Տարրական դասարաններում գործունեություն ծավալելու կարողության ձևավորումը հնարավոր է իրականացնել միայն սովորողների ինքնությունն գործունեության արդյունավետ կազմակերպման միջոցով: Ինքնությունն գործունեության կազմակերպումը և անցկացումը պահանջում է հատուկ մոտեցում: Այդ պատճառով անհրաժեշտ է մանրամասն մշակել դասի պլանը, որոշել ինքնությունն աշխատանքի տեղը դասի ընթացքում, բովանդակությունը և դրա կազմակերպման ձևերն ու մեթոդները:

Ինքնությունն աշխատելու կարողությունները մշակվում են վարժությունների և աստիճանաբար բարդացող առաջադրանքների միջոցով: Կա նաև մի կարևոր հանգամանք. Սովորողների ինքնությունն ուսումնական գործունեության համար նախատեսված առաջադրանքի բնույթը անհրաժեշտ է սկսել հեշտից՝ աստիճանաբար գնալով դեպի բարդը: Սակայն, պետք է նշենք, որ ըստ բարդության աստիճանի տարբեր առաջադրանքներ ընտրելը բավական բարդ է: Ընտրել հեշտ առաջադրանք, որ համապատասխանում է թույլ աշակերտների ներուժին, դժվար չէ: Բայց այստեղ մի մեծ վտանգ կա թաքնված: Եթե թույլ կարողությունն ունեցող աշակերտը դասից դաս անընդհատ դուրսի աշխատանք կատարի, ապա այդպես կարող ենք խորացնել նրա զարգացման հետ կապված խնդիրները: Այդ պատճառով, այդպիսի սովորողների համար ճանաչողական առաջադրանքների ընտրության ընթացքում ուսուցիչն իր առջև պիտի նպատակ դնի՝ սկզբում աշխատել ներառել պարզ առաջադրանքներ, ապա աստիճանաբար յուրացման համար ներմուծել ավելի բարդ նյութեր:

Սակայն խնդիրը ոչ բոլոր դեպքերում է զարգացնում ստեղծագործական մտածողությունը, ինքնությունն: Եթե խնդիրը լուծվում է ուսուցչի կամ դասագրքի հեղինակի ցուցադրած պատասխանի օրինակով, ապա նրա լուծումը աշակերտից ինքնությունն ստեղծագործական մտածողություն չի պահանջում: Աշակերտի գործողությունը նման դեպքում կրում է վերարտադրողական բնույթ, որին մենք արդեն անրադարձել ենք մեր աշխատանքի նախորդ գլխում: Այլ բան է, երբ աշակերտին լուծման պատրաստի օրինակներ չի տրվում և նա ինքը պետք է գտնի լուծման ուղին: Այդ դեպքում խնդրի լուծումը հրահրում է մտածողության ինքնությունն աշխատանքի, նպաստում նրա ստեղծագործական զարգացմանը:

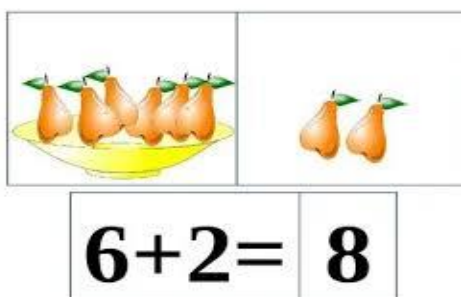
Սովորողի ստեղծագործական և ճանաչողական հետաքրքրությունների զարգացումը և դրա հետ կապված գիտելիքների ինքնուրույն համալրման գործընթացը ավելի արդյունավետ է դառնում, երբ աշակերտը տեսնում է իր կատարած աշխատանքի արդյունքը: Սովորողի ինքնուրույնությունը կարելի է ստուգել<<Անավարտ նախադասություն>>մեթոդով:

Կիսատ	Նախադասություն
	Ես այսօր սովորեցի ...
	Ինձ գաղմազեց ...
	Այսօրվա դասի ամենաօգտակար քանը ...
	Ինձ հետաքրքրեց ...
	Այս դասի ժամանակ ինձ ամենաշատը դուր եկավ ...
	Մի բան, որ չհասկացա ...
	Մի բան, որ կուզեի ավելիս իմանալ ...
	Այս դասից հետո ես գտնի եմ ...
	Այս դասից ավելին կսովորեի, եթե ...

Այս աշխատանքների իրականացումը օգնում է երեխաներին , որպեսզի կարողանան ինքնուրույն ամփոփել դասը:

Տարրական դասարաններում արդյունավետ է նկարների միջոցով կազմել խնդիրներ, որը դրականորեն նպաստում է երեխայի ինքնուրույն մտածողության զարգացմանը:

Օրինակ՝ տրված նկարների շուրջ կազմել խնդիրներ:

Այսպիսով, ուսուցիչը ոչ թե պատրաստի գիտելիքներ է տալիս աշակերտներին, այլ խթանում է սովորողների ինքնուրույն մտածելակերպի զարգացմանը:

Ինքնուրույն տրամաբանելու, եզրակացություններ անելու ունակության զարգացման լավագույն միջոցներից մեկն այն է, որ մենք սահմանումը ոչ թե պատրաստի ներկայացնենք երեխային, այլ փաստերը դիտել տալով, պահանջենք, որ նա եզրակացության գա, ընդհանրացում կատարի: Օրինակ արմատի ուսուցման համար գրատախտակին գրում ենք՝

Արտագրել ժամանակ տարօրինակ ձեռագիր ժամացույց օրինական գրական անժամանակ յուրօրինակ

Դիտել ենք տալիս այս շարքերը և պահանջում, որ աշակերտները որոշեն, թե յուրաքանչյուր շարքում բառերի որ մասն է կրկնվում, ապա ընդգծում ենք այդ մասը: Այնուհետև որոշում ենք, թե որ իմաստն է յուրաքանչյուր շարքում ընդհանուր: Այս վերլուծությունից հետո դասարանի հետ միասին գալիս ենք եզրահանգման՝ ընդգծված մասերը արմատներ են:

ԵՎ վերջապես, ոչ բոլոր աշակերտներն են, որ կարող են գիտնականներ դառնալ, բայց դառնալ ինքնուրույն մարդ, ով ընդունակ է վերլուծել իր արարքները, վարքը, խնդիրները, իրացնել իրեն շրջակա աշխարհում պարտավոր է: Այս դեպքում ուսուցումը ենթադրում է ակտիվ մեթոդների կիրառում, մեթոդներ, որոնք նախատեսում են ոչ թե ուսուցչի կողմից պատրաստի գիտելիքների մատուցում, այլև ուսուցման ակտիվ, ճանաչողական և պրակտիկ գործունեության ընթացքում գիտելիքների և հմտությունների ինքնուրույն ձեռք բերում:

2.2 ՍԵՓԱԿԱՆ ՓՈՐՁԱՌՈՒԹՅԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ

Հետազոտությունը իրականացրել էմ եմ 3- րդ դասարանում, որտեղ սովորում են 24 աշակերտ: Որոշեցի բացահայտել այն սովորողների ինքնուրույնությունը, ովքեր խուսափում էին անհատական աշխատանքների ժամանակ ներկայացնել իրենց աշխատանքները: Հանձնարարեցի խմբային աշխատանքի միջոցով ներկայացնել իրենց

անհատական աշխատանքները: Մեր թեման էր <<Աշնանային փոփոխությունները>>:
Աշակերտները ընտրեցին իրենց խոսքերը՝ պահելով թեմայի բովանդակությունը:

Մեծ ոգևորություն և ինքնավստահություն առաջացավ աշակերտների շրջանում,
նույնիսկ պասիվ աշակերտները սկսեցին մասնակցել ու չթաքցնել իրենց ոգևորությունը:

Աշակերտների մոտ մասնակիորեն ստացվեց սիրով և մեծ ոգևորությամբ
աշխատել: Կային աշակերտներ, ովքեր առանց դժվարանալու ներկայացրեցին իրենց
աշխատանքն ու խոսքերը և կարողացան գեղեցիկ, գրագետ խոսք ներկայացնել: Առաջին
օրվա արդյունքների վերլուծություն

- Առաջադրանքը ամբողջապես կատարեցին՝ 9 աշակերտ
- Մեծամասամբ՝ 11 աշակերտ
- Չկարողացան կատարել՝ 4 աշակերտ

Հաջորդ օրը նորից կրկնեցի մեր խմբային աշխատանքը: Աշակերտները արդեն
հստակ գիտեին իրենց անելիքը: Այն աշակերտները, ովքեր հասցրել էին 1- ին դասին
ավարտել առաջադրանքը, ավելի արագ ավարտեցին, նրանք, ովքեր կիսատ էին
կատարել՝ ավարտեցին: Կային նաև աշակերտներ, որ այդպես էլ չկարողացան ավարտին
հասցնել իրենց աշխատանքը, քանի որ ունեին ինքնուրույնության խնդիր, կաշկանդվում
էին և այլն:

2- րդ օրվա արդյունքների վերլուծություն

- Աշխատանքը կատարեցին 10 աշակերտ
- Մեծամասամբ՝ 12 աշակերտ
- Չհասցրեց՝ 2 աշակերտ

Այս 2 օրերի հետազոտության արդյունքում պարզեցի, որ այն աշակերտները, ովքեր ինքնավստահ էին և ինքնուրույն կարողացան հաղթահարել իրենց առջև դրված խնդիրը:

Հիմնավորում - Հետազոտությանս նպատակը աշակերտների համար դարձավ, որ նրանք ուսման նկատմամբ մեծ հետաքրքրություն, ուշադրություն, սեր,ինքնուրույն աշխատելու կարողություն ձևավորեցին:Որն էլ կյանքի համար կարևոր նախապայմաններից մեկն է:

Հետագա անելիքները-Որպեսզի աշակերտների մոտ ձևավորվի ինքնուրույնություն և ինքնավստահություն անհրաժեշտ է հանձնարարել ստեղծագործական բնույթի աշխատանքներ, կազմակերպել ուսուցողական էքսկուրսիաներ և էքսկուրսիայից հետո ներկայացնել ստեղծագործական աշխատանք թեմայի վերաբերյալ:

Աշակերտներին պետք է տալ ավելի շատ ինքնուրույնություն , սեփական կարծիքը արտահայտելու, սխալվելու, իր սխալը վերլուծելու, հասկանալու և դրա հիման վրա դատողություններ անելու և նոր գիտելիքներ ձեռք բերելու հնարավորություն:

Թող աշակերտը չսովորի գիտությունը, թող նա հորինի այն ինքնուրույն:

Ժան Ժակ Ռուսո

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Աշխատանքի ուսումնասիրությունների արդյունքում՝ պետք է նշել, որ երեխաները իրենց ինքնություն գործունեության շնորհիվ են ձեռք բերում հմտություններ, որոնք կիրառում են իրենց ողջ կյանքի ընթացքում: Ուսուցիչը պետք է ստեղծի հնարավորություն և հարմարավետ միջավայր աշակերտի ինքնություն ձևավորման և զարգացման համար:

Ուսումնասիրությունների հիման վրա եզրակացրել ենք՝

- Յուրաքանչյուր մարդու կյանքում կարևոր դեր է խաղում ինքնությունությունը : Ոչ բոլոր մարդիկ են կարողանում են դառնալ գիտնականներ, բայց ինքնություն մարդ դառնալը անհրաժեշտ է ցանկացածի կյանքում: Այսօրվա ուսուցչի խնդիրն է ձևավորել և դաստիարակել ինքնություն անհատ:

- Ճիշտ և կազմակերպված ինքնություն աշխատանք պարբերաբար անցկացնելով՝ սովորողները առավել խորը և ճկուն գիտլիք են ձեռք բերում, քան ուսուցչի կողմից պատրաստի գիտելիքների հաղորդման ժամանակ:

- Ինքնություն աշխատանքը պետք է սկսել հեշտից աստիճանաբար գնալով դեպի բարդը:

- Թույլ ընդունակություններով աշակերտներին անհրաժեշտ է առաջադրել իրեն հասանելի առաջադրանքներ պարբերաբար ավելացնելով և փոփոխելով առաջադրանքները՝ փորձելով անընդհատ խրախուսել նրա աշխատանքը:

- Ինքնություն աշխատանքների համար նախատեսված առաջադրանքները պետք է աշակերտներից պահանջեն կամային ջանք, առաջադրել այնպիսի առաջադրանքներ, որոնց կատարման համար կպահանջվի գիտելիքների կիրառում նոր իրավիճակներում:

- Անհրաժեշտ է դասարանում ստեղծել այնպիսի միջավայր, որ աշակերտները մեծ հետաքրքրությամբ, ուշադրությամբ, մտածված և գործնականորեն տրամադրվեն իրենց կատարվելիք աշխատանքի նկատմամբ: Կարևոր են իրենց կատարած աշխատանքը:

- Դպրոցը սովորողին պետք է սովորեցնի լուծելու իր առջև դրված խնդիրները զանազան մեթոդներով: Դպրոցում պետք է ուսուցանել խնդրի լուծման այնպիսի

մեթոդներ և հնարներ, որոնք այսօր համագործակցային ուսուցման բովանդակությունն են կազմում, որպեսզի հետագա անցնելիք ճանապարհին աշակերտը պատրաստ լինի հաղթահարել բոլոր խնդիրները ինքնուրույն՝ սեփական տեսակետը առաջ բերելով:

Երեխան պետք է ունենա աշխատանքը կատարելու բազմաբնույթ օրինակներ, որպեսզի օգտվի իրեն հարմար օրինակից:

Երեխան պետք է կարևորի իրեն և իր կատարած աշխատանքը՝ ստանալով ծնողների և ուսուցիչների գովեստի խոսքերը:

ՕԳՏԱԳՈՐԾՎԱԾ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Տեսական գրականություն

1. Ա.Մ. Արզումանյան, Գրականության դասավանդման մեթոդներ, ձևեր, Երևան, <<ԱՀԱ Պոլիգրաֆ>>հրատարակչություն, 2014, 100 էջ:
2. Գիտամեթոդական վերլուծական ամսագիր, մանկավարժություն, Ռ. ԿԳՆ կրթության ազգային ինստիտուտ, 2008, 126 էջ:
3. Գիտական հոդվածներ, <<Մխիթար Գոշ>> , 2020, 407 էջ:
4. Երբ ընտանիքում ծնվում է հատուկ կարիքներով երեխա, Ն. Վանյան, Երևան, <<Աստղիկ>> հրատարակչություն, 2008.-38 էջ:
5. Ս. Խաչատրյան, Ուսուցման արդյունավետ հնարներ, Ֆրիդրիխ Էբերտ հիմնադրամ, Հայաստան, 2020, 74 էջ:
6. Տասը հարց և պատասխան 3-6 տարեկան երեխաների մասին, 24 էջ:
7. Համացանցային աղբյուրներ 1. <https://lib.armedu.am/resource/24195>
<https://znanio.ru/media/-----2615119>